

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

Ryhmä: 10

FCI:n numero: 160
Hyväksytty: FCI 2.4.2001
SKL-FKK 19.5.2003

IRLANNINSUSIKOIRA **(IRISH WOLFHOUND)**

1/4

Alkuperämaa: Irlanti

KÄYTTÖTARKOITUS: Irlanninsusikoiria käytettiin Irlannissa 1600-luvun loppupuolelle saakka susien ja hirvieläinten metsästyksessä. Myös Manner-Euroopassa niillä metsästettiin susia, jotka siihen aikaan olivat kiusana laajoilla alueilla.

FCI:N LUOKITUS:

Ryhmä 10 vinttikoirat,
alaryhmä 2 karkeakarvaiset vinttikoirat
Käyttökoetulosta ei vaadita.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Tiedetään, että Manner-Euroopan kelteillä oli vinttikoirarotu, joka luultavasti polveutui egyptiläisissä maalauksissa kuvatuista vinttikoirista. Mannereurooppalaisten serkkujensa tavoin Irlannin keltit olivat kiinnostuneita suurikokoisten ajavien koirien kasvatuksesta. Näillä suurilla irlantilaisilla koirilla oli joko sileä tai karkea karvapeite. Myöhemmin, mahdollisesti Irlannin ilmaston vuoksi, karkeasta karvasta tuli vallitseva. Eräs roomalainen konsuli kirjoitti näistä koirista ensimmäisen kerran vuonna 391 j.Kr., mutta ne olivat vakiintuneet Irlantiin jo ajanlaskun ensimmäisellä vuosisadalla, jolloin Setanta (eräs irlantilainen soturi, joka mm. joutui työskentelemään isäntänsä Culanin koirana) muutti nimensä Cu-Chulainniksi (Culanin koira). Ensimmäiseltä vuosisadalta on myös maininta Uisneachista (eräs Irlannin kansallissankareista), joka perheineen otti 150 koiraan mukaansa pakomatkalleen Skotlanttiin.

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

Irlantilaiset koirat olivat epäilemättä skotlanninhirvikoirien esivanhempia. Irlantilainen koirapari oli arvostettu lahja Euroopan, Skandinavian ja muidenkin maiden kuninkaallisten keskuudessa keskiajalta aina 1600-luvulle asti. Koiria lähetettiin Englantiin, Espanjaan, Ranskaan, Ruotsiin, Tanskaan, Persiaan, Intiaan ja Puolaan. 1400-luvulla jokainen Irlannin kreivikunta velvoitettiin ylläpitämään 24 susikoiraa suojelemassa viljelijöiden karjaa susien aiheuttamilta tuhoilta. Cromwellin laki vuodelta 1652 kielsi susikoirien maastaviennin, ja se auttoi kannan säilymisessä jonkin aikaa. Susien vähittäinen häviäminen ja koirien jatkuva ulkomainen kysyntä pienensi susikoirakannan lähes sukupuuttoon 1600-luvun lopulla.

Kiinnostus rotuun elpyi Irlannin nationalismin kasvamisen myötä 1800-luvun lopulla. Irlanninsusikoirasta tuli Irlannin kulttuurin ja kelttiläisen menneisyyden elävä symboli. Noihin aikoihin eräs määrätietoinen harrastaja, kapteeni G. A. Graham onnistui hankkimaan itselleen joitakin yksilöitä harvoista jäljelle jääneistä irlantilaisista susikoiratyyppisistä koirista. Risteyttämällä niihin skotlanninhirvikoiria ja satunnaisesti venäjänvinttikoiria ja tanskandoggeja hän lopulta sai aikaan tyypin, joka periytyi puhtaana sukupolvesta toiseen. Tämä hyväksyttiin lopulta rodun oikeutetuksi elvytykseksi. Irlannin Kennelklubi myönsi irlanninsusikoirille oman luokan näyttelyssään huhtikuussa 1879, ja rotuyhdistys perustettiin vuonna 1885. Irlanninsusikoira nauttii jälleen samantapaista arvostusta kuin keskiajalla. Nykyään niitä omistetaan ja kasvatetaan melko runsaasti Irlannin ulkopuolellakin.

YLEISVAIKUTELMA: Irlanninsusikoira ei ole aivan niin raskas ja massiivinen kuin tanskandoggi, kuitenkin voimakkaampi kuin skotlanninhirvikoira, jota se yleistyypiltään muutoin muistuttaa. Se on suurikokoinen ja kunnioitusta herättävä, hyvin lihaksikas ja vahvarakenteinen, silti tyylikäs. Liikkeet ovat vaivattomat ja tehokkaat, pää ja kaula ryhdikkäät, häntä on kärjestään hieman ylöspäin kaartunut. Tavoitteena on suuri koko, jolla tarkoitetaan säkäkorkeutta ja oikeassa suhteessa olevaa rungon pituutta. On toivottavaa saada keskimääräinen säkäkorkeus vakiintumaan uroksilla 81 – 86 cm:iin. Rodun tulee ilmentää voimaa, toiminnallisuutta, rohkeutta ja sopusuhtaisuutta.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: ”Lampaita kotona, leijonia saalistaessaan.”

PÄÄ: Pitkä, tasainen ja korkea-asentoinen. Otsaluut ovat vain hieman koholla, silmien välissä on hyvin vähäinen uurre.

KALLO-OSA: Ei liian leveä.

KUONO-OSA: Pitkä ja kohtalaisesti kapeneva.

PURENTA: Ihannepurenta on leikkaava, tasapurenta hyväksytään.

SILMÄT: Tummat.

KORVAT: Pienet, ruusukorvat kuten englanninvinttikoiralla.

KAULA: Melko pitkä, hyvin vahva ja lihaksikas, kauniisti kaartunut, ei löysää leuanalus- eikä kaulanahkaa.

RUNKO: Pitkä; kylkiluut ovat taakse ulottuvat.

SELKÄ: Mieluummin pitkä kuin lyhyt.

LANNE: Hieman kaareva.

LANTIO: Lonkkien kohdalla hyvin leveä.

RINTAKEHÄ: Erittäin syvä ja kohtalaisen leveä; eturinta on leveä.

ALALINJA: Selvästi ylösvetäytynyt.

HÄNTÄ: Pitkä ja hieman kaartuva, kohtalaisen paksu ja runsaskarvainen.

RAAJAT

ETURAAJAT

LAVAT: Lihaksikkaat ja viistot, korostavat rinnan leveyttä.

KYYNÄRPÄÄT: Selvästi rungon alla, eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset.

KYYNÄRVARRET: Lihaksikkaat, voimakaslustoiset ja täysin suorat.

KÄPÄLÄT: Kohtalaisen suuret ja pyöreät, eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset. Varpaat ovat hyvin kaarevat ja tiiviisti yhdessä; kynnet hyvin vahvat ja kaarevat.

TAKARAAJAT

REIDET: Pitkät ja lihaksikkaat.

POLVET: Kauniisti kulmautuneet.

SÄÄRET: Pitkät, vahvat ja hyvin lihaksikkaat.

KINTEREET: Matalat, eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Vaivattomat ja tehokkaat.

KARVAPEITE

KARVA: Karheaa ja kovaa rungossa, raajoissa ja päässä; erityisen karkeaa silmien yläpuolella ja parrassa.

VÄRI: Hyväksytyt värit ovat harmaa, juovikas (brindle), punainen, musta, puhtaankalkoinen, kellertävä (fawn) tai mikä tahansa skotlanninhirvikoirilla esiintyvä väri.

KOKO JA PAINO

SÄKÄKORKEUS: Toivottu keskikorkeus on uroksilla 81 - 86 cm, minimikorkeus uroksilla 79 cm ja nartuilla 71 cm.

PAINO: Minimipaino on uroksilla 54,5 kg ja nartuilla 40,5 kg.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin.

- Liian kevyt tai liian raskas pää
- Liian korostuneet otsaluut
- Vääntyneet eturaajat, periksi antavat ranteet
- Heikko takaosa ja yleinen lihaksettomuus
- Liian lyhyt runko
- Painunut, notko- tai aivan suora selkä
- Suuret, litteinä riippuvat korvat
- Kierteiset käpälät
- Hajavarpaisuus
- Lyhyt kaula; runsas leuanalusnahka
- Liian kapea tai liian leveä rintakehä
- Liikaa kiertynyt häntä
- Muun väriset kuin mustat huulet ja kirsu
- Hyvin vaaleat silmät. Vaaleanpunaiset tai maksanruskeat silmäluomet

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai liiallinen arkuus
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.